

delen af indskuddet til landsbyggefondens, jfr. nærmere § 57 og bemærkningerne hertil.

Ud over ovennævnte udlånsmidler hjemler lovforslagets § 40, stk. 4, adgang for boligministeren til at yde statslån på indtil 500.000 kr. årligt til Boligselskabernes Landsbyggefond til videre udlån efter § 28, stk. 2, til finansiering af rimelige merudgifter ved indretning af en del af de 8.000 lejligheder til beboelse for stærkt bevægelseshæmmede. I realiteten er denne bestemmelse identisk med den gældende bestemmelse i 1.67, § 60, der alene har været bragt i anvendelse ved nybyggeri, hvortil der ydes tilsagn om garanti og rentesikring. Efter lovforslaget ydes støtten af praktiske grunde som et statslån, medens der efter 1.67, § 60, er tale om et statslån. Da lånet imidlertid er rentefrit, og det endvidere kan være afdragsfrit i indtil 50 år, vil det rent faktisk få samme virkning som et tilskud. Ifølge lovforslagets § 56, stk. 2, skal de pågældende merudgifter ikke medregnes ved ejendommens værdifastsættelse. Til udgifternes finansiering medgår således ikke andre midler end statslånet, der kan udgøre 100 pct. af de godkendte merudgifter.

Den gældende bestemmelse i 1.67, § 61, om støtte til indretning af boliger for invaliderede foreslås ophævet. Der er i lov af 19. juni 1974 om social bistand, § 59, hjemmel til at yde støtte til det omhandlede formål. Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 1, nr. 3, sammenholdt med samme paragrafs stk. 2 i omsorgsloven, som ophæves, når bistandsloven træder i kraft, men adgangen til støtte er ikke i bistandsloven knyttet til den formelle betingelse, at den pågældende modtager pension eller invaliditetsydelse, men til tilstedeværelsen af invaliditet eller svagelighed.

Til § 41.

Som anført i § 31 og bemærkningerne til denne bestemmelse, kan landsbyggefondens lån til boligselskaberne komme til udbetaling allerede i forbindelse med byggeriernes projektering og udførelse. Det er forudsat, at fonden selv tilrettelægger sin praksis med hensyn til sådanne byggelåns lignende udbetalinger. Som en naturlig konsekvens af § 31 er det i § 41, stk. 1, foreslået, at udbetaling af stats- og kommunelån til fonden skal ske på de tidspunkter og i det omfang, det skønnes nødvendigt for fonden at disponere over midlerne til berigtigelse af disse udbetalinger. Udbetaling af statslån kan betinges af, at en forholdsmæssig del af kommunens lån er indbetalt til fonden.

Landsbyggefondens udlån til det enkelte boligselskab skal sikres ved panteret i ejendommen, jfr. lovforslagets § 30 og § 31, stk. 1. For statens og kommunernes udlån til landsbyggefondens må ud-

færdiges lånedokumenter fra fonden henholdsvis til staten og til de pågældende kommuner. Da staten og kommunerne ikke er kreditorer over for det pågældende boligselskab, skal deres tilgodehavende ikke sikres ved umiddelbar panteret i de ejendomme, hvortil landsbyggefondens har ydet lån, men i § 41, stk. 3, er det foreslået, at disse tilgodehavender sikres ved sekundært pant i fondens panterettigheder i ejendommene. Af praktiske grunde er denne pantsikkerhed foreslået berigtiget på den måde, at kommunen forpligtes til at sikre sig pant for et beløb svarende til 3 gange det beløb, kommunen udbetaler (jfr. at statens udlån er det dobbelte af kommunens udlån), og at kommunen udøver rettighederne ifølge pantet på såvel statens som kommunens vegne.

Til § 42.

I § 42 er det foreslået, at vilkårene for stats- og kommunelån til landsbyggefondens skal være de samme som dem, der gælder for fondens lån til boligselskabet, d.v.s. rentefrihed og endvidere afdragsstand i indtil 50 år. Når boligselskabet til sin tid afdrager lånet til landsbyggefondens, foreslås det endvidere, at fonden indbetaler 1/3 af afdragsydelsen til kommunen, indtil dennes tilgodehavende hos fonden er afviklet, og at fonden indbetaler resten af ydelserne til statskassen til nedskrivning af dennes tilgodehavende hos fonden.

Til kap. VII.

Rentesikring og garanti til almennyttige boligselskaber.

I lovforslagets kap. VII bibeholdes den nuværende adgang for boligministeren til at bevilge statsstøtte i form af rentesikring til nedsættelse af driftsudgifterne i det almennyttige nybyggeri. Der er i vidt omfang tale om en uændret videreførelse af den gældende rentesikringsordning. De afvigelser, der foreslås, må ses på baggrund af den foreslåede ændrede finansieringsordning for det almennyttige nybyggeri med rente- og afdragsfri lån på mindst 23 pct. af værdien.

For de tilfælde, hvor realkreditlån af den forudsatte størrelse kun kan forventes optaget mod supplerende sikkerhedsstillelse, bibeholdes endvidere adgangen for boligministeren til at yde statsgaranti mod kommunal regaranti for en del af lånene.

Til § 43.

Rentesikring kan bevilges til opførelse af indtil 8.000 lejligheder årligt i almennyttigt byggeri.

Af henvisningen til lovforslagets kap. IV samt af bestemmelsen i § 28, stk. 3, følger, at rentesikring